

[Strøm.]

har anmeldt sig så mange. Spørgsmålet er: Har Aalborg gjort det muligt, at alle efter lovens bestemmelse kan anmelde sig? Ja, alle kan anmelde sig uanset forældrenes indkomst, således som loven bestemmer. Det, den højtærede arbejds- og socialminister nu foreslår, er, at den ret, kommunen her har, indskrænkes til kun at gælde for de 5 underste klasser i 5 vintermåneder og for de ældre elever, der er, om jeg så må sige, svagelige.

Når den højtærede minister siger, at han ikke mener, at f. eks. gymnasieskolen og de højere skoler eventuelt også skal have skolebespising, gør jeg opmærksom på, at det er også noget nyt indenfor det konservative folkeparti. Da jeg var minister, og da den højtærede indenrigs- og boligminister sad ovre på den anden side, fik jeg et spørgsmål om, hvad jeg agtede at gøre med hensyn til indførelse af skolebespising også for statsskolerne og de højere skoler. Med andre ord, de retningslinier, der i dag gælder, og som man nu ønsker ændret, har vi i allerhøjeste grad været enige om, og jeg for mit vedkommende betragter det, der her foreslås, som et socialt og hygiejnisk tilbageskridt.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensens): Jeg forsøgte i mine bemærkninger at understrege, at der er en forskel på de synspunkter, der er gjort gældende fra mit partis side før, og dem, der gøres gældende nu, på samme måde som der er forskellig indstilling med hensyn til børneinstitutionerne hos Aalborg byråds flertal. Jeg betvivler ingenlunde, at Aalborg har lagt det så godt tilrette som overhovedet muligt, men det, jeg søger at føre frem overfor det ærede medlem, er, at der ikke kan være en sådan væsensforskel mellem en by som Aalborg, hvor der oven i købet, som det ærede medlem fremhæver, er en voldsom arbejdsløshed, og andre byer, at man ikke i andre byer skulle kunne klare sig for samme beløb som Aalborg. Jeg tror, at andre byer kan lægge det tilrette lige så fornuftigt og lige så sparsommeligt som Aalborg, og det er altså baggrunden for det forslag, der er stillet, ærede medlem.

Inger Merete Nordentoft: Det glæder mig, at den højtærede socialminister har lyttet med interesse til mine bemærkninger; jeg håber, det betyder, at socialministeren vil ofre dem alvorlig overvejelse.

Det undrer mig, at den højtærede minister netop erklærede sig uenig med mig med

hensyn til gymnasieskolerne. Jeg har nemlig hørt mange konservative politikere udtale, at de ønsker en demokratisering af den højere uddannelse, at de ønsker, at den højere uddannelse ikke skal være forbeholdt et fåtal af befolkningen, men at så mange som muligt skal kunne få del i den, og derfor forekommer det mig, at det er meget væsentligt, at de fordele, der er knyttet til folkeskolen, også i så vid udstrækning som muligt bliver knyttet til de offentlige gymnasieskoler. Jeg kan yderligere sige, at det er jo ikke så forfærdelig mange arbejderbørn, denne specielle foranstaltning er kommet til gode, men det er netop børn fra den befolkningsklasse, hvis interesser det konservative folkeparti ellers erklærer at det specielt værter, de mennesker, hvis indtægt ligger lige over sygekassegrænsen. Jeg kan nævne mange lærerbørn, mange præstebørn, mange tjenestemandsbørn. Derfor var jeg forbavset over at høre, at vi var uenige på netop dette punkt.

(Kort bemærkning).

Strøm: Den højtærede minister taler om to ting i forbindelse med Aalborg. Den højtærede minister har i Aalborg set en artikel i „Ny Tid“, hvori man har udtrykt betænkelighed ved de høje udgifter indenfor børneforsorgen. Det står i forbindelse med den eventuelle opførelse af nye institutioner, og jeg tror, vi alle er enige om, at disse institutioner skal bygges så billigt som vel muligt. Det står ikke i forbindelse med loven om skolebespising, som vi beskæftiger os med nu. De bestemmelser, som gælder i Aalborg vedrørende skolebespising, er af sådan karakter, at enhver kan deltage i denne bespising. Det er jo ikke sådan, højtærede minister, at det for den enkelte er meget billigere at spise i Aalborg end andre steder. Det, der er tale om, er, at loven ikke er slået tilstrækkeligt igennem i Aalborg, og at der måske i fremtiden vil melde sig flere børn, end tilfældet er nu, men den højtærede minister vil give det udseende af, at det, børnene får at spise i Aalborg, koster ingen ting, og sådan kunne det også laves andre steder. Sådan er det imidlertid ikke. Forholdet er ganske simpelt det, at der i Aalborg ikke i øjeblikket er så mange børn, der deltager i skolebespisingen. Som jeg sagde i min indledningstale, går der altid nogen tid, inden en lov slår igennem, og den er måske slået bedre igennem herovre og i andre købstæder end i Aalborg. Men loven er gennemført sådan i Aalborg, at alle kan deltage i skolebespisingen året rundt, og det vil man ikke